U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **předseda Okresního soudu v Táboře**, se sídlem nám. Mikoláše z Husi 43, Tábor, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích, ze dne 30. 1. 2013, č. j. 10 Na 49/2012 - 19,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Usnesením ze dne 30. 1. 2013, č. j. 10 Na 49/2012 – 19, Krajský soud v Českých Budějovicích odmítl podání žalobce (dále jen „stěžovatel“), napadající postup žalovaného při doručování písemností, z důvodu neodstranění vad podání dle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Proti tomuto usnesení podal stěžovatel včas kasační stížnost.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti. Stěžovatel ovšem soudní poplatek nezaplatit a byl proto usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 3. 2013, č. j. 3 Aps 2/2013 – 5, ke splnění poplatkové povinnosti vyzván, současně též ke splnění povinnosti dle § 105 odst. 2 s. ř. s., tedy k doložení plné moci udělené jím advokátovi k zastupování před Nejvyšším správním soudem. Na splnění těchto povinností byla stěžovateli poskytnuta lhůta jednoho týdne. V reakci na toto usnesení požádal stěžovatel o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta. Na základě této žádosti zaslal Nejvyšší správní soud stěžovateli výzvu ze dne 19. 3. 2013, č. j. 3 Aps 2/2013 – 14, k doložení majetkových poměrů tak, aby soud mohl takový návrh posoudit. Za tímto účelem byl stěžovateli zaslán formulář, jehož vyplněním by soud získal dostatečné informace o jeho majetkových poměrech. Na přípis odpověděl stěžovatel opakovanou žádostí o osvobození od poplatku a ustanovení zástupce a zároveň soudu sdělil, že údaje o majetku nebude potvrzovat („*navrhovatel nebude potvrzovat údaje, které už*

přiznal a stvrdil“). V důsledku toho soud dostatečné (žádné) podklady pro posouzení majetkových poměrů stěžovatele nezískal a proto usnesením ze dne 26. 4. 2013, č. j. 3 As 48/2013 – 19, návrh na osvobození od poplatků i návrh na ustanovení zástupce zamítl a poskytl stěžovateli další lhůtu jednoho týdne, ve které mohl dané náležitosti splnit.

To se v poskytnuté lhůtě nestalo a podáním ze dne 20. 5. 2013 požádal stěžovatel o prodloužení lhůty ke splnění výzev soudu nejméně o tři měsíce a o opravu zjevné nesprávnosti ve výroku o osvobození od soudních poplatků. Konstatoval, že hrozí zastavení přezkumu pro nezaplacení poplatku, přestože běžně probíhají přezkumy i bez splnění podmínek řízení. Lhůta k zaplacení je vzhledem k sociálním poměrům stěžovatele zjevně krátká a výzva nesplnitelná. Stěžovatel je nucen se obrátit s žádostí o finanční pomoc na příslušný státní orgán a čas nezbytný k jejímu vyřízení je jistě delší než 7 dní. Uzavřel s tím, že nebylo žádáno o osvobození od jednoho poplatku a požádal soud, aby mu neukládal plnění povinností ve lhůtě kratší než 28 dní.

Nejvyšší správní soud se nejprve zaměřil na obsah podání stěžovatele ze dne 20. 5. 2013. Soud připomíná, že o žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků bylo pravomocně rozhodnuto usnesením ze dne 26. 4. 2013 a tímto rozhodnutím je soud vázán. Blíže nespecifikovanou nesprávnost ve výroku předmětného usnesení Nejvyšší správní soud nezjistil, proto se návrhem na opravu tohoto rozhodnutí dále nezabýval.

Návrhu na prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku Nejvyšší správní soud nevyhověl. Stěžovatel soudu nesdělil žádné okolnosti osvědčující nebezpečí jakékoli újmy, jež by mu mohla vzniknout zastavením řízení. Navíc i s ohledem na předchozí řízení, kdy stěžovatel ignoroval výzvu krajského soudu k opravě podání, lze dospět k závěru, že postup stěžovatele nesměřuje k věcnému vyřešení věci, ale jeho motivací je pouze vedení sporu jako takové (k argumentaci viz rozsudek tohoto soudu ze dne 7. 6. 2012, č. j. 2 As 82/2012 – 13). Zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku proto nemůže stěžovateli způsobit újmu předpokládanou v § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích. Stanovenou týdenní lhůtu k zaplacení soudního poplatku považuje zdejší soud za zcela přiměřenou i s ohledem na uvedené skutečnosti.

Tvrdí-li stěžovatel, že Nejvyšší správní soud v jiných jeho věcech rozhodoval meritorně navzdory nezaplacenému soudnímu poplatku, nezbývá než odkázat na stěžovateli známou judikaturu, podle které *„v řízení o kasační stížnosti proti usnesení městského, resp. krajského soudu, o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku za předchozí kasační stížnost by trvání na splnění poplatkové povinnosti znamenalo řetězení řešeného problému a ve svém důsledku by popíralo smysl samotného řízení. Tato okolnost proto sama o sobě nemůže bránit projednání věci a vydání meritorního rozhodnutí.*“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2007, č. j. 9 As 3/2007 - 77, www.nssoud.cz). Kasační stížnosti stěžovatele proti usnesením o zastavení řízení nebo o neosvobození od soudních poplatků jsou s ohledem na uvedenou judikaturu projednávány věcně, aniž by soud vyžadoval úhradu poplatku za kasační stížnost. Na danou věc se však citovaná judikatura nevztahuje, neboť kasační stížnost směřuje proti usnesení o odmítnutí žaloby pro neodstranění vad podání.

Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud*

vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Stěžovatel byl řádně vyzván k zaplacení soudního poplatku a poučen o následcích, které nastoupí v případě nezaplacení. Navzdory výzvě a náležitému poučení stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, proto Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty prvé s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. června 2013

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu